

РЕШЕНИЕ

№ 24

гр. Чирпан, 03.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ЧИРПАН, СЪСТАВ III, в публично заседание на двадесет и осми март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Ивайло М. Енчев

при участието на секретаря Ивона В. Денева
като разгледа докладваното от Ивайло М. Енчев Административно наказателно дело № 20235540200504 по описа за 2023 година

Производството е образувано е по жалба на Д. Р. А., ЕГН *****, с настоящ адрес: Общ. Чирпан, с. Х, ул. Х № 9 против Наказателно постановление № 23-0375-000400/17.10.2023 г. на Началника група в ОД на МВР – Стара Загора при РУ Чирпан, с което на жалбоподателя са наложени: 1/. административно наказание "глоба" в размер на 3000 /три хиляди лева/ и 2 административно наказание "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 12 месеца, на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП, за допуснато нарушение на разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

В жалбата се сочи, че издаденото НП е незаконосъобразно и необосновано, а също, че е издадено в нарушение на административно производствените правила. Оспорва се извършеното нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП с аргумент, че водачът не е извършил нарушението, като наред с това същото не било и описано по изискуемия в закона начин – пълно и точно. В заключение pledира за отмяна на издаденото НП.

В съдебно заседание, жалбоподателят, редовно призован, не се явява лично, а по делото се представлява от надлежно упълномощен процесуален представител, който pledира да се уважи жалбата, и НП да бъде отменено. Изтъква, че нарушението останало недоказано, като акцентира върху това, че от свидетелските показания се установява коренно различна фактическа обстановка.

Въззиваемата страна, редовно призована, в съдебно заседание не изпраща представител и не ангажира становище, в писмени бележки pledира бланкетно за потвърждаване на НП и за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение.

С оглед събраните по делото доказателства, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

Жалбоподателят Д. А. бил правоспособен водач на МПС за категория „АМ“, "В" и "В1". Той управлявал лек автомобил марка "Х" Д, с ДК № XXXX.

На 22.09.2023 г. В 13:37 часа той се движел в гр. Чирпан с горепосочения автомобил по бул. "Георги Димитров".

По същото време на територията на бул. "Георги Димитров" служебните си задължения изпълнявали свидетелите Ц. Д. и И. Т. – полицейски служители към РУ Чирпан, които били в

наряд.

В хода на изпълнението на служебните си задължения, движейки се зад автомобила на жалбоподателя забелязали, че същият подал рязко газ, след което задната част на МПС-то изгубила сцепление и поднесла на дясно. Това се случило около спирката на „Мировската каравана“, пред очите на чакащите на спирката хора, които възмутени от държанието на водача, посочили със жестове към полицаите да вземат отношение.

Полицейските служители спрели водача за проверка и установили същия като Д. А., като същият не изложил мотиви за поведението си и не посочил никакви причини, които да са наложили движението на автомобила по възприетия и описан начин.

При така установеното на 22.09.2023 г. св. Ц. Д. съставил срещу въззивника АУАН за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП. Актът бил ставен в присъствието, предявен и връчен на въззивника, който го подписал без възражения.

Впоследствие срещу въззивника било издадено и атакуваното НП, като АНО възприел фактическите и правните констатации на актосъставителя и наложил наказание на въззивника на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП. НП било връчено лично на жалбоподателя на 18.12.2023 г.

Описаната фактическа обстановка се установява и потвърждава от събраните по делото доказателства гласни и писмени доказателства, а именно свидетелски показания, писмените материали - преписката по АНП, които съдът кредитира изцяло като достоверни и непротиворечиви.

Като непротиворечиви, конкретни и логични, съдът кредитира изцяло показанията депозиранни в с. з. от свидетелите Ц. Д. и И. Т.. Същите са с абсолютна конкретика изложи възприетите от тях непосредствено събития, които са наложили извършването на проверка и съставянето на АУАН на нарушителя.

При така приетото от фактическа страна съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, подадена е в срок /на 20.12.2023 г. видно от входящия номер на ОД на МВР/ от надлежна страна – ФЛ спрямо което е издадено атакуваното НП, в установения от закона 14-дневен срок от връчване на НП, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол и пред надлежния съд – по местоизвършване на твърдяното нарушение. Поради това жалбата е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Наказателното постановление е издадено от компетентен орган - Началника група в ОД на МВР – Стара Загора при РУ Чирпан, съгласно заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи. АУАН също е съставен от компетентен орган – мл. Автоконтрольор при ОДМВР Стара Загора, РУ Чирпан. АУАН и издаденото въз основа на него НП са съставени в сроковете по чл. 34, ал. 1 и 3 от ЗАНН.

АУАН е съставен в присъствието на нарушителя и на един свидетел – също полицейски служител.

При цялостната проверка на атакуваното НП, настоящият съдебен състав не констатира нарушение на разпоредбите на чл. 42 от ЗАНН – относно описание на нарушението.

В акта е направено пълно и детайлно описание на нарушението, датата и мястото на извършване, както и на обстоятелствата при които е извършено. Посочени са и законовите разпоредби, които са нарушени. Отразени са всички данни относно индивидуализацията на нарушителя- трите имена, адрес и ЕГН.

Спазено е от страна на административно - наказващия орган на изискването на чл. 57, ал. 1 от ЗАНН, а именно в издаденото наказателно постановление да бъде дадено пълно описание на нарушението, на обстоятелствата, при които е извършено, на доказателствата, които потвърждават извършеното административно нарушение. Съдът не споделя възражението изнесено в жалбата, че не ставало ясно за какво нарушение бил наказан въззивникът, както и че било налице противоречие между фактическото и юридическо обвинение. В АУАН и НП ясно и недвусмислено е посочено, че въззивникът е използвал път отворен за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с неговото предназначение за превоз на хора и товари. Още повече, че нарушението е извършено в непосредствена близост до обществена спирка на градския

транспорт, което поставя в опасност живота и здравето на хората. Ясно и недвусмислено е посочено и защо АНО е приел, че въззивникът е осъществил състава на нарушението на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

Възраженията, че не е конкретизирано и не е посочено въз основа на какви точно доказателства, техен анализ и съображения е достигнато до извода, че жалбоподателя умишлено използва пътя за други цели освен в съответствие с неговото предназначение, дори и да отговарят на истината не се отчитат от съда като съществено процесуално нарушение, доколкото видно от жалбата жалбоподателят е бил напълно запознат с факта за какво е бил санкциониран, упълномощил си е процесуален представител, който е съумял да обжалва в срок обжалваното НП, а наред с това допълнително не са постъпвали и никакви възражения касателно възприетата в АУАН фактическа обстановка.

Съдът не споделя твърдението в жалбата, че въззивникът бил наказан за нарушение, по едни текстове, а му се налагало наказание по съвсем други.

В случая приложената санкционна разпоредба е напълно относима към посочената нарушена такава, като с нищо не е накърнено правото на защита на въззивника, тъй като както от фактическото, така и от юридическото обвинение е ясна волята на АНО.

Съдът намира, че непроизнасянето от наказващият орган изрично в НП по отношение на приложението на разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН не е процесуално нарушение, тъй като с факта на издаването му става ясно, че същият е отказал приложението му.

Въззивникът е наказан с административно наказание "глоба" в размер на 3000 /три хиляди лева/ административно наказание "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 12 месеца, на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП, за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на чл. 104б, т. 2 (Нов - ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г.) на водача на моторно превозно средство е забранено да: използва пътищата, отворени за обществено ползване, за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари. За нарушение на тази забрана в чл. чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП е предвидено наказание за водача, който използва пътищата, отворени за обществено ползване за други цели, освен в съответствие с тяхното предназначение за превоз на хора и товари.

От събраните по делото доказателства, се установи по несъмнен за съда начин, че жалбоподателят Д. А. е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл. 104б, т. 2 от ЗДвП, за което била ангажирана административнонаказателната му отговорност.

В подкрепа на горния извод са показанията на разпитаните в хода на съдебно заседание свидетели Ц. Д. и И. Т..

Така за съда не остава каквото и да било съмнение по отношение на авторството на деянието.

Съдът намира и че въззивникът е извършил вмененото му нарушение от обективна страна. Безспорно от доказателствата по делото- показанията на свидетелите се установи, че същият е използвал път, отворен за обществено ползване не по неговото предназначение /за превоз на хора и товари/, а за други цели- за забавление чрез извършване на рискови маневри, въртял е МПС, извеждал го е извън контрол.

Безспорно от установените по делото факти е видно и че това е станало преднамерено доколкото никъде не е упоменато, а и няма гласни доказателства в тази насока, в процесния ден да е имало особености в атмосферните условия, които да предполагат загуба на контрол над автомобила от страна на водача по обективни причини.

При така установените факти, съдът счита, че АНО правилно е ангажирал отговорността на жалбоподателя на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП за нарушение на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

Санкционната разпоредба предвижда за това нарушение наказание лишаване от право да управлява моторно превозно средство за срок от 12 месеца и глоба в размер на 3000 лв.

Санкцията е определена от законодателя във фиксиран размер и за съда не съществува

възможност да редуцира същия.

Високият размер на предвидената санкция, подчертава волята на законодателя, че се касае за деяние с висока степен на обществена опасност, което не следва да бъде толерирано, тъй като застрашава живота и здравето както на извършващите маневрите, така и на останалите участници в движението по пътищата, в това число и на случайно преминаващи пешеходци.

Правилно в случая е било преценено и че с оглед характера на нарушението в настоящия случай разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН не може и не следва да бъде прилагана. Нарушението за което е ангажирана отговорността на въззивника крие сериозен риск за останалите участници в движението по пътищата, като само по себе си представлява нарушение с висока степен на обществена опасност, поради което и в настоящия случай разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН не може да бъде приложена. Още повече, че нарушението е извършено в близост до спирка на градския транспорт.

Нещо повече, в конкретния случай се касае за млад водач, като извършеното от него представлява и сериозен риск за собствения му живот и здраве, предвид липсата на достатъчно практически опит. Нещо повече деянието е извършено в населено място в оживена част от денонощието.

Ето защо налагането на санкция на конкретния водач, за конкретното нарушение е напълно оправдано и адекватно на обществената опасност на деянието и нарушителя. Само така, според настоящия състав, биха се изпълнили целите по чл. 12 от ЗАНН, като би се превъзпитал водачът да полага повече дължима грижа към изискванията на българското законодателство, като зачита правата и на другите участници в движението и не допуска за в бъдеще такива нарушения застрашаващи живота и здравето на хората.

С оглед изхода на спора и направеното искане от наказващия орган на същия се следват разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на сумата от 80 лева.

Воден от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-0375-000400/17.10.2023 г. на Началника на група в ОД на МВР – Стара Загора при РУ Чирпан И. Димитров, съгласно заповед № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи, с което на Д. Р. А., ЕГН ***** са наложени: 1/. административно наказание "глоба" в размер на 3000 /три хиляди лева/ и 2/. административно наказание "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 12 месеца, на основание чл. 175а, ал. 1, пр. 3 от ЗДвП, за допуснато нарушение на разпоредбата на чл. 104б, т. 2 от ЗДвП.

ОСЪЖДА Д. Р. А., ЕГН ***** да заплати на ОД на МВР Варна сумата от 80 лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението подлежи на касационно обжалване пред Административен съд – гр. Стара Загора на основанията, по реда на глава 12 от АПК в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Чирпан: _____